

دیمانه‌یکی کورت له‌گه‌ل (دایکی سولاق) دا

له نجامدانی تمام شاکر

له ۱۷/۱۲/۱۹۲۸ له سلیمانی له دایکبووه. له ریی گوفاری (گه‌لاویز) هوه ئاشنایه‌تی له‌گه‌ل نه‌ده‌بدا په‌یدا کردوده. له سالی ۱۹۴۵ يه‌که‌مین شعری نووسوه. سالی ۱۹۵۶ بُویه‌که‌م جار شعیری له (ژین) دا بلاو کردوده‌وه. چونکه هه‌شت مندانی بوبوه، بوبیه گرنگی به نه‌ده‌بی مندانان داوه. تا شهشی سه‌ره‌تایی خویندووه. نه‌ندامی يه‌کیتی نووسه‌رانی کورد بوبوه، گوران، بیکه‌س، زیوهر، کاکه‌ی فه‌لاح، فه‌ریدوون عه‌لی نه‌منین وع. شهونم شعیری جوانیان بُو مندانان نووسیوه، لی هیچیان هیندی ماموستا شهونم له دنیای مندان نزیک نه‌بوبونه‌ته‌وه.

دایکی سولاق چه‌ندان کتیبی مندانانی به چاپ گه‌یاندووه (چه‌پکیک و دنه‌وش، به‌هه‌شتی مندانان، قاسیه‌ی که‌و، سروودی خور، (دا‌پیره و مام ریوی)، کومه‌له چیرۆکیکی فولکلوریبه بُو مندانان له‌سالی ۱۹۹۸ له سوید چاپ کراوه. (زه‌نگی ژیان) کومه‌له شعیریک بُو مندانان، سالی ۱۹۹۸ له سوید چاپ کراوه. له سردهمه‌ی دایکی سولاق دهستی کردوده به نووسین، له کوردستاندا ته‌نها پاکیزه‌ی ره‌فیق حلمی هه‌بوبوه، خوی به‌نوسینه‌وه خه‌ریک کردبی.

دایکی سولاق دهیت: من يه‌که‌م ژنی کورد بومه نه و سردهمه هه‌ولم دهدا ناته‌واویه‌کانی کومه‌لگه‌ی کورده‌واری بخه‌مه دوو و راستیان بکه‌مه‌وه‌وه. بونه‌وه‌ی باری ژیانی ژنانی کورد به‌ره‌و پیش‌وه بچیت. دایکی سولاق ماوهی شهش ساله له ولاطی سوید ده‌ژی. چه‌ندان چاو پیکه‌وتئی له‌گه‌ل کراوه له رادیوی نه‌ستیره، ده‌نگی نه‌مه‌ریکا.

لیم پرسی ژیان له سوید چون ده‌بینی؟

گوتی: هه‌ست به ئاواره‌یی و ته‌نهایی ده‌که‌م، هه‌موو شتیک له‌م ولاطه نامویه بوم.

ژنه روشنیبری کورد پیی وايه کیشەی ژنی کورد له‌دواي راپه‌رین ئالوزتر بوبوه له ناوهو له ده‌ره‌وهی ولاط. له‌ناوهی ولاط، له‌بهر هوکاري شه‌ری برا کوزی و نه‌بوبونی ياسایه‌ک که به‌رگری له ماف و داخوازیه‌کانی ژن بکات. ئاخر روزانه چه‌ندان ژن، به‌ناوی پاک رانه‌گرتني شه‌ره‌فه‌وه، سزاى مه‌رگ دهدین. نه‌و خیزانه کوردانه‌ی که دین بُو نه‌وروپاچ گورانکاریان به‌سهر دادیت، به‌لام به‌داخه‌وه به‌ره‌و خراپی، نه‌وهش ده‌بیت‌هه هوی پچرانی شیرازه‌ی خیزانی کورد. چونکه کومه‌لگه‌ی نه‌وروپی جیاوازه له کومه‌لگه‌ی کورده‌واری. ژنانی کوردیش ده‌توانن وهک ژنانی نه‌وروپاچی داواي مافه‌کانیان بکهن، پیاوان ناتوانن به‌هه‌مان شیوه‌ی کورستان مامه‌له له‌تەك ژنه‌کانیاندا بکهن.

لیم پرسی: باشه فاتیمه بُو کوژرا و تاوانی چی بوبو؟

گوتی: فاتیمه به‌تاوانی خوش‌ویست کوژرا، خوش‌ویست کوژرا، خوش‌ویست کوژرا، خوش‌ویست کوژرا، خوش‌ویست کوژرا، خوش‌ویست ده‌گه‌ن. زور جار زمانی چه‌ک نه‌گه‌لیاندا به‌کارناهینری به‌لام ژیانیان ده‌بیت‌هه دوزخ و ئاواتی مه‌رگ ده‌خوانن. سوکاییه‌تیان پی ده‌کریت و توشی چه‌ندان نه‌خوش ده‌روونی دین. ئاموزگاری دایکی سولاق بُو ژنانی کورد نه‌وه‌یه ده‌بیت ژنان خه‌بات بکهن بُو مافه‌کانیان و زور بایه‌خ به‌خویندن بدەن.

گوتم: باشه له‌گه‌ل پیاوانی نه‌خوینده‌وار چی بکه‌ین؟

گوتی: نه‌مه نه‌گبەتییه‌کی گه‌وره‌یه. ژنان ده‌بیت روزانه سه‌ییری روزنامه و گوفار بکهن، نه‌گه‌ر کتیبیش نه‌خویننه‌وه. چونکه ژن دایکه و نه‌وه‌ی دواروچ په‌ره‌رده ده‌کات، په‌ره‌رده‌کردنی مندانیکی روشنیبر یانی دروست کردنی کومه‌لگه‌یه‌کی روشنیبر.

لیم پرسی: له بروایه‌دای پیاوان ئازادی ببەخشن به ژنان؟

گوتنی: پیاوان هەولیان نەداوه و نایدەن، چونکە ئازادى رۆن یانی كەمبوونەوەي دەسەلاتى پیاو، پیاوانيش ئەمەيان بۇ
ھەرس ناکریت، بۆيە زنان دەبىت خۆيان ئازادى خۆيان بەدەست بىئىن و خەباتى بۆبکەن.
ئەدى زيان چۈن دەبىنى؟ ئىيان خوشە ئەو كاتەي ئىنسان رووناكىير بىت. من جوانى، پاکى، راستى، ئازادىم خوش دەوى.